

реализъм, който ще бъде дело на съвместните усилия на български и съветски специалисти.

Трябва да направим усилия за съсредоточаване на научните сътрудници и върху други някои актуални проблеми на съвременната ни литература: на поетиката, на творчеството на отделни писатели, както и за доброто провеждане на набелязаните два международни симпозиума върху старата българска книжнина по случай 1100 години от смъртта на Кирил и върху българския фолклор. Необходимо е да се поставят и разрешат някои методологически въпроси на самото изследване, да разгледаме въпросите на взаимоотношенията между националните литератури и пр.

Сега с особена острота пред литературознаният стоят и редица важни практически задачи, свързани с идеологическата борба на нашето съвремие. Въпросите на нашата нова социалистическа нация, на нейната култура, на бъдещата българска комунистическа нация и нейната култура не могат да се решат без активното участие на българските литературоведи. Ние сме призвани

да укрепваме процесите на консолидация на силите, да включваме литературното наследство в гравидните елементи на новото обществено съзнание на поколенията, да създаваме нови естетически критерии за красотата и правдата, за морал и етика, които ще се разцъфтяват в утрешното наше комунистическо общество.

От друга страна, пред нас стоят въпросите за преодоляване остатъците от старите естетически, морални, етически, битови и др. отживелици, за пресичане опитите на империалистическата идеологическа диверсия да ги съживява и активизира сред част от нашето общество и творческа интелигенция, за да се облекчава преходът на литературата и на душевността на нашия съвременник към комунистическите форми на живот и към пълния разцвет на нашето изкуство и художествена литература върху принципите на социалистическия реализъм.

Това са въпроси, които никак не са лесни за разрешаване и за които ние сами трябва да се подготвим научно, теоретически и граждански.

## ПРИЕТ ЗА ПЕЧАТ СБОРНИК „ФОЛКЛОР И ЛИТЕРАТУРА“

През месец декември 1967 г. в Института за литература Секцията за българска литература до Освобождението обсъди и прие за печат изследванията, представени за сборника „Литература и фолклор“. В обобщаващото, проведено под ръководството на проф. П. Динеков, взеха участие: проф. Б. Ст. Ангелов, проф. Г. Димов, д-р Кр. Генев, научните сътрудници Б. Ничев, С. Баева, Д. Левков, Цв. Унджиева, И. Грашева, Ст. Таринска и др. Бяха приети за печат тринадесет работи: П. Динеков — „Литература и фолклор“, Б. Ничев — „Литературно и фолклорно художествено съзнание“, Кр. Генев — „Наблюдения върху типологията на българската народна поезия“, Св. Николова — „Патеричните разкази и фолклора“, Д. Левков — „Фолклорът и формирането на българската белетристика през Възраждането“, Цв. Унджиева — „Славейковият фейлетон и народното творчество“, В. Вълчев — „Пенчо Славейков и народното творчество“, Ст. Бояджиева — „Молба“ на Петко Тодоров и фолклорната традиция“, П. Тотев — „Съвременната българска сатира и фолклора“, Ив. Койнаков — „Ботевата поезия и българските народни песни до възрождената антифашистка борба 1941—1944 г.“, Ел. Огнянова — „Мама и нейните приказки“, Н. Кауфман — „Римуваните стихове в народната ни песен“.

Статията на проф. П. Динеков „Литература и фолклор“ въвежда в проблематиката на сборника, поставя главните въпроси, които възникват в съвременните проучвания на връзките между литературата и фолклора,

П. Динеков застъпва становището за фолклора като изкуство на словото, по начало дълбоко сродно с литературата и съвременното притежаващо специфични отличителни особености. В статията са намерили място редица въпроси от теорията и естетиката на фолклора, но задачите на автора са предимно литературно-исторически, какъвто е характерът на самия сборник. П. Динеков проследява прояви на отношение и взаимодействие между фолклора и литературата в цялостното развитие на културния живот на българите — от старобългарската епоха, през Възраждането до най-новите времена. При обсъждането бе изтъкнато, че работата набелязва редица моменти от отношението между литература и фолклор в историческото развитие на българската писменост, които нашата наука тепърва ще трябва да изяснява. Жив интерес предизвика въпросът за отношението между фолклор и литература през нашето средновековие.

Оживени разисквания станаха по повод статията на Б. Ничев „Литературно и фолклорно художествено съзнание“. Тя разглежда отношението между фолклор и литература в теоретичен план. Авторът излага своето разбиране за фолклора като етап от развитието на художественото съзнание изобщо и разбирането си за същината на фолклорното естетическо съзнание. Неговите тези за „възприятието по достоверност“ при фолклора, в отличие от „възприятието по вероятност“ в литературата, за първичните форми на художествена функция в народното творчество бяха посрещнати с интерес, който